

Frans van der Meeren is geboren op 1 september 1925 in Bergen op Zoom. Hij kwam uit een gezin met 5 kinderen. Zijn vader was, als zovelen, in de jaren '30 werkloos en moest elke dag gaan stempelen en werd in 1936 uitgezonden naar Diever (Drenthe) om venen te ontginnen.

Frans ging in 1932 naar de welpen en werd later verkenner tot Scouting in de oorlog verboden werd. Op zijn veertiende verjaardag moest hij ook gaan werken om dat die enkele gulden meer die binnen kwam echt nodig was. Zijn eerste baantje was als jongste bediende op het kantoor van de Spiritusfabriek.

In de oorlog was hij met een groepje van zeven oud-verkenners onafscheidelijk en ze kwamen hun tijd wel door.

Begin december 1943 kreeg hij een oproep om zich op 3 januari 1944, te melden op de Mookerheide bij het Arbeidsdienstkamp. In 1942 was in de Staatscourant de verplichting gepubliceerd, dat 18 t/m 25-jarigen in overheidsdienst, verplicht werden om hun arbeidsdienst te vervullen. Hij heeft zich gemeld in Mook en alle jongens moesten hun eigen kleding verwisselen in arbeidsdienstkleiding en strozakken vullen. Na een dag of vijf ontsnapte hij uit het kamp. Ze kwamen uiteindelijk terecht in het blindeninstituut in Grave. Daar werd alles in gang gezet om Frans te laten onderduiken. Er werd transport geregeld om terug naar Bergen op Zoom te komen. Daar zag hij zijn ouders en vriendin Isabella nog en dook daarna onder in Keldonk.

Na de bevrijding van Bergen op Zoom op 27 oktober 1944 werd er een bureau geopend van het Militair Gezag waar je je kon aanmelden als oorlogsvrijwilliger. Frans wordt ingedeeld bij de Prinses Irene Brigade. Hedel in de Bommelerwaard is eind april '45 het toneel van de laatste grote confrontatie tussen de geallieerden en de bezetter. In het plaatsje in de Bommelerwaard komen soldaten van de Prinses Irene Brigade tegenover Nederlandse SS'ers te staan. Een van die soldaten is Frans van der Meeren uit Bergen op Zoom.

In de nacht van 22 op 23 april 1945 volgt de oversteek. De Britten bij Kerkdriel en de Prinses Irene Brigade bij Hedel. De aanval komt voor de Duitsers als een verrassing maar ze herstellen zich snel en de soldaten van de Prinses Irene Brigade moeten zich al na korte tijd aangevoerde Duitse versterkingen van het lijf houden. Bovendien blijkt de Britse aanval mislukt, waardoor de Irene Brigade op zichzelf is aangewezen. De op zichzelf teruggeworpen Brigade levert de daaropvolgende dagen fel slag met de Duitsers die wel versterkingen kunnen aanvoeren, maar de strijd verzandt in een patstelling. Omdat de oorlog op zijn einde loopt en de overtuiging is dat het weinig zin heeft soldaten op te offeren door een zinloze strijd voort te zetten, trekt de Brigade zich terug over de Maas. Aan Nederlandse kant zijn 12 doden en 39 gewonden te betreuren. Achteraf blijkt Hedel de laatste slag op

Nederlandse grond te zijn. Montgomery heeft een paar dagen eerder bevolen dat er geen actie meer mag worden ondernomen tegen de Duitsers om de voedseltransporten naar West-Nederland niet in gevaar te brengen.

Hij trouwde met Isabella op 30 september 1946 en werd veilingmeester in Bergen op Zoom. Frans was een actieve vrijwilliger, hij vervulde verschillende bestuursfuncties in organisaties zoals de Stichting Bevrijding Bergen op Zoom, het Buurt- en clubhuis ONS Bergen en de Stichting Veteranen Ontmoeting Centrum. Daarnaast was Frans ook secretaris van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene (VOSKNBPI). Hij werd onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Op 13 november 2023 is Frans van der Meeren in Bergen op Zoom overleden. Hij werd met militaire eer begraven.

Meer informatie

[vaandeldrager 136 web.pdf \(fuseliers.nl\)](#)

[Frans van der Meeren \('Aanvuller'\) - Prinses Irene Brigade](#)

[Oud-strijder Frans van der Meeren van Prinses Irene Brigade overleden | Fuseliers](#)

[De slag bij Hedel, het laatste gevecht van de oorlog - Omroep Gelderland \(gld.nl\)](#)

[De slag bij Hedel, het laatste gevecht van de oorlog - 75 Jaar Vrijheid](#)

[Frans van der Meeren \(1925-2023\) vocht als vrijwilliger tegen de Duitsers: 'Ik moest iets terugdoen' | Brabant | gelderlander.nl](#)

Foto: Tweede Wereldoorlog-veteraan Frans van der Meeren in 2019 © archieffoto Boaz Timmermans

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.